

Els escrits rebuts per aquesta secció han d'estar degudament identificats amb nom, cognoms, adreça, DNI i un telèfon de contacte i tenir una extensió màxima de 1.000/1.500 caràcters amb espais. Els que no reuneixin aquests requisits no seran publicats. Es donarà preferència de publicació als escrits que facin referència a temes locals i de la comarca.

UNA QÜESTIÓ DE "PILOTES"

Em podria haver dit Yusuf, i després d'una infància famèlica i d'haver travessat el desert del Sàhara i malviure un any en el Gurugú, desesperat em dispo a saltar una tanca a la qual li han col·locat "concertines" que tallen com ganivets de carnisser; últim obstacle. Desisteixo i opto anar per mar envoltant un espigonet, de quinze metres de llarg, agafat a una càmera de roda de cotxe amb d'altres companys. No sé nedar perquè els subsaharians tenim poc mar en el desert... però aconseguiré arribar i tenir una vida digna en un país occidental de tradició cristiana, que ha signat els Drets Humans, etc., etc., i que ja està a la volta de la cantonada. Som-hi! Al poc, quasi arribant a la platja, uns homes de verd em disparen impactant els projectils al meu voltant... Alà! M'estan balejant! perquè en el meu país d'origen no es coneixen les mànegues d'aigua, ni els pots de fum, ni les porres per foragitar la gent; allà s'usen bales, ja que tot el demés ho consideren mariconades. Ergo, aquí em tiren amb bala. M'espanto, em submergeixo, se m'escapa el flotador... segueixen els impactes... em torno a submergir... i ja no emergeixo mai més. N del A.: és evident que les autoritats, d'aquest país cristià, van donar l'ordre als "verds" que aturessin els nedadors "POR PELOTAS". Gran país! Sort que no em dic Yusuf, ni m'agrada el país on es donen aquest tipus d'ordres.

ANTONI AULET I GARRIGA

—:—

ELS CARNESTOLTES A L'EMPORDÀ SEGLE XIX

Aquests festejos començaven després de les festes nadalenes, i els organitzaven els casi-

nos empordanesos. S'iniciaven amb els balls de màscara i de vestits. Els primers, a força de disfressar-se i d'usar màscares les dones, els segons, disfressats tots, homes i dones. Solien tenir lloc els dissabtes a la nit. Per estimular al jovent, solien atorgar premis a les màscares o vestits millor presentats. Les noies es passaven setmanes senceres en els tallers de modistes o a casa confeccionant els seus vestits. La imaginació de les concurrents al ball jugava el seu paper: era qüestió de triar un bonic vestit, a capritx o copiat d'altres models de personatges històrics. Però la salsa estava en els balls de màscares: casades que no tenien ocasió de divertirse durant l'any, solteres que buscaven parella, s'enfundaven un dòmino o un abillament qual-sevol, i amb la màscara a la cara se sentien alegres, atrevides i disposades a embromar amb tothom: als seus amics, al seu promès, al seu propi marit, canviant la veu i dient-li... Em coneixes?...

A Sant Feliu van ser cèlebres els balls de màscara a la societat "El Gibrell", anys 1878 i següents. Després del que s'ha dit venia especialment el dia de "dijous gras"; s'improvisava una banda de tres o quatre músics—clarinet, fiscorn, bombo i plattets—que recorria els carrers de la població. Les fàbriques de suro notaven algunes faltes d'assistència dels tapers al treball.

A Sant Feliu, es va fer cèlebre la cercavila coneguda com "la passada", que recorria alguns carrers, especialment el Passeig del Mar. El seu origen data de mitjans del segle XIX. Era el deliri, la dislocació, sent l'essència i l'especialitat del carnaval ganxo.

ROGELI VANCELLS MOLINAS

—:—

DE PERDRE-HO TOT A MIRAR EL FUTUR SENSE LÍMITS

Aquest any és el que fa 75 que la capital de Catalunya va caure en mans del franquisme. Després d'una trista i brutal guerra, va començar una esgarrifosa i venjativa dictadura. Desapareix la pluralitat. Arriba una pau, plena de prohibicions, injustícies i manca de llibertat. Semblava que Catalunya havia perdut definitivament la partida. L'Espanya uniformista i intolerant s'havia imposat per la força

de les armes. La dictadura va durar 40 anys. La transició a la democràcia no va comportar cap revisió del passat. El futur es va construir sobre la feble base de l'amnèsia col·lectiva sobre un pacte de silenci que no ha ajudat gens a fer avançar un règim madur de llibertats, de diàleg i de respecte a la pluralitat. Tant és així, que la majoria de la societat catalana creu que ha arribat l'hora de plantejar-se el seu futur fora de l'estat espanyol.

Catalunya ha passat en tres quarts de segle de perdre-ho tot a mirar el futur sense límits. El catalanisme polític, conscient de la seva història i de la complicada història comuna en 75 anys, cansat de buscar un encaix que

sempre li és regatejat, busca un futur nou dins d'Europa. A Catalunya som els del "SI" o a Espanya són els del "NO". Espanya representa l'immobilisme, la cultura del "no", dels latifundis, del funcionariat, i del centralisme carrincló propi del segle passat. Ells no es paren mai a analitzar què és Espanya ni què està fallant i perquè. Mentre Espanya, amb el disgust de molts ciutadans, evita repensar el seu passat i s'aferra a un present "intocable". Catalunya demana pas de manera democràtica i pacífica, com sempre ho ha fet en l'època contemporània. Que sí, que va de debò.

JOSEP VIADER SERRA

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE TUEDA, INFORMA...

Aquests últims dies hem vist que per fi s'ha arranjat la vorera de la cantonada del carrer Goya amb carrer Hériz, feta malbé per les obres de construcció de pisos.

El que no entenem, és que s'hagi esperat fins ara per realitzar-ho amb càrrec als pressupostos municipals (ho paguem entre tots), després que l'Associació de Veïns de Tueda hagués denunciat moltes

vegades que el promotor dels pisos ho havia de fer (i pagar) i no ho feia. O és que s'ha pagat amb l'execució de la fiança de l'obra? Si és això últim no és mèrit del pla de reparació de carrers, sinó una obligació de la vigilància de l'Ajuntament de fer complir les ordenances de construcció, que s'ha endarrerit molt. / LA JUNTA.

PORTA FERRADA: CORRE-CUITA I MALAMENT

Segons l'equip de govern de l'ajuntament és més prioritari atendre la premsa que seguir les passes marcades per la mecànica democràtica i pel respecte a la ciutadania. La gestió futura del Festival de la Porta Ferrada es va comunicar als mitjans de difusió abans de ser debatuda i aprovada al ple municipal. El regidor de Cultura, Pere Albó, va justificar les presses en no se sap quina espasa de Dàmocles. Venia d'un dia? Quan es força la màquina es corre el perill de fer les coses malament, i més quan resulta que parlem d'un període de gestió de 4 anys, que li passa al compromís a un nou govern que s'haurà de votar l'any que ve.

Fruit d'aquestes presses les contradiccions legals sobre la figura del director artístic: dos informes que diuen coses oposades. Albert Mallol, el director, és incompatible pel càrrec i no pot tenir dos sous de l'administració. Això segons la secretària delegada dels Organismes Autònoms, ja que Mallol cobra com a director de l'Escola de

Música. L'informe es va fer a petició de la Interventora. El secretari, però, és favorable a autoritzar la doble feina. La mateixa persona que va autoritzar a principi de legislatura el càrrec i el sou de vicealcalde al regidor de Cultura, qüestió que va perdre als tribunals i que ha costat molts diners a l'ajuntament. Les presses no han de justificar mai que els plecs de condicions sempre estiguin plens d'indefinicions, incerteses i interpretacions, i en el cas del director artístic, plens d'informes legals enfrontats.

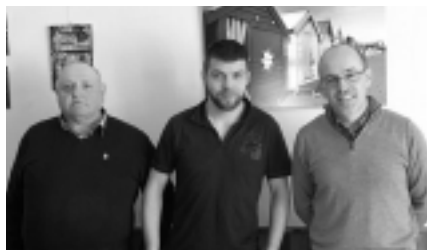
En resum, s'han menystingut les formes democràtiques, les presses de la premsa han prevalgut sobre el pes polític del ple municipal i s'han deixat serrells legals sense resoldre, ja que les posicions de Intervenció i Secretaria no coincideixen. I tot això per 4 anys! El Festival de la Porta Ferrada i la ciutat es mereixen un tractament més democràtic, més acurat i molt més clar en tots els seus aspectes. / Grup Municipal ICV-EUiA.

CASA IRLA - Contrastos d'Austràlia

El diumenge 9 de març a la Casa Irla vam inaugurar una exposició de fotografia de Jordi Prat, que ens ofereix la seva visió particular sobre el continent que tenim a les antípodes: Austràlia. Els contrastos són el que més va sorprendre aquest viatger i els ha recollit en forma de magnífiques fotografies de les quals ara tots plegats en podem gaudir a la Casa Irla durant dos mesos, fins a final d'abril.

Música en directe: PEXSOMBLUES

Aquest divendres 14 de març de 2014 a la Casa Irla ens visita el grup Pexsombles, que ens presentaran el seu treball "la nit més negra", un recorregut històric per la

història del Blues amb un toc d'humor que sempre els acompanya en els seus recitals.

I amb el nostre afany de fer arribar la música i la cultura a quanta més gent millor, en aquesta ocasió l'entrada per aquest concert serà gratuïta. De manera que ningú tingui cap excusa per quedar-se a casa i no venir a passar una bona vetllada a la Casa Irla.

SEGON CAP DE SETMANA DE RECOLLIDA MASSIVA "SIGNA UN VOT PER LA INDEPENDÈNCIA"

Després de l'èxit de la campanya de recollida massiva que va tenir lloc el passat mes de gener, i que va engregar la campanya "Signa un vot per la Independència" de l'Assemblea Nacional Catalana, de manera simultània a tota Catalunya, es convoca pel proper cap de setmana 22-23 de març novament, una recollida de signatures a tot el territori.

A Guixols tindrem els següents punt de recollida: Dissabte 22, de 10-14h a la Plaça del Mercat, de 16-20h a la Plaça Salvador Espriu, de 10-20h a la Rambla Vidal. Diumenge 23, de 10-14h a la Rambla Vidal, a la barana del Passeig del Mar (sota l'estelada), al c/ Hospital amb Plaça del Monestir, i a la Platja de Sant Pol.

Des de Guixols per la Independència volem demostrar que que-

den a la nostra ciutat moltes persones que, de manera individual poden exercir el seu "dret de petició", i ens poden ajudar a recopilar moltes més instàncies que les 1.550 que ja tenim comptabilitzades a nivell local, i les 235.000 a nivell nacional.

L'ANC, doncs, vol fer de nou una crida a la mobilització nacional i a que cadascú de nosaltres exercixi els seus drets com a ciutadans, ja que aquesta campanya és d'una importància estratègica, i cal estar preparats per qualsevol escenari. La presidenta Carme Forcadell va informar que la recollida s'allargarà fins aquest 11s2014, data "en què els catalans tornarem a sortir pacíficament i massiva al carrer". / GUIXOLS PER LA INDEPENDÈNCIA - ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA